

Selma och de små tassavtrycken

Mormor Ulla

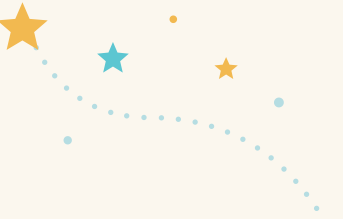
Den här boken tillhör

Det var sommarlov, och Selma och hennes lillebror Ture bodde hos Mormor Ulla på landet. På morgonen doftade köket av varma bullar och jordgubbar. Selma läste några rader i sin bok vid bordet. Ture åt en jordgubbe och sa: "Morris får inte ta min!" Morris satt i fönstret och blinkade sömnigt.

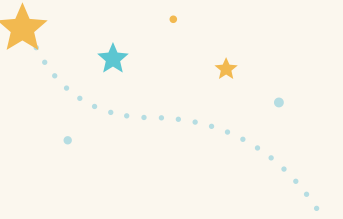

Efter frukosten var fönsterplatsen tom. Mormor Ulla tittade bakom gardinen och under stolen. "Morris?" ropade hon mjukt. Ingen katt kom tassande. Selma stängde sin bok. "Vi kan leta efter henne," sa hon.

Utanför dörren såg Selma små tassavtryck i den fuktiga jorden. De gick förbi krusbärsbusken och mot trädgården. "Jag är tass-detektiv!" sa Ture och pekade med hela handen. "Då får du gå försiktigt," sa Selma. Ture tog ett mycket, mycket litet steg.

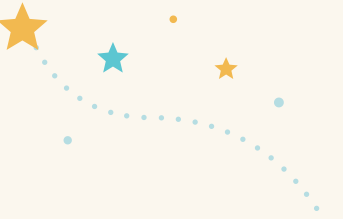

Mellan salladsraderna hittade Ture en liten mjuk hårtuss. Den var svart, karamellfärgad och gräddvit, precis som Morris päls. "Bra hittat," sa Selma. Tassavtrycken fortsatte förbi jordgubbslandet. Där låg ett blad nedtryckt, som om någon smugit fram.

Vid en liten vattenpöl tog spåren slut. Ture rynkade pannan. "Har Morris blivit en fågel?" frågade han. Selma tittade noga på gräset på andra sidan. Ett tunt strå var böjt, och på det satt ett litet rött trådstycke. "Nej," sa Selma. "Hon har gått ut på ängen."

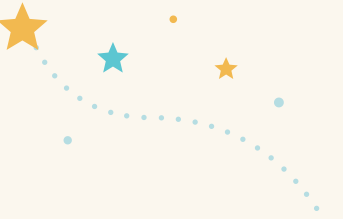

På ängen växte gräset nästan upp till Tures axlar. Selma såg en smal gång av nedböjda strån. Den ledde mellan prästkragar och blåklint. Ture plockade några blommor medan han gick. "De här kan Morris lukta på när vi hittar henne," sa han.

Under äppelträdet glimmade något rött. Selma lossade försiktigt en liten tråd från en låg gren. "Den kommer från Morris halsband," sa hon. Ture hittade ett svagt tassavtryck i den torra jorden. Båda spåren pekade mot ladan.

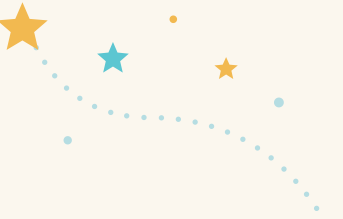

Ladans dörr stod på glänt. Inifrån hördes ett pyttelitet: "Mjau." Ture flämtade och ville springa in på en gång. Men Selma höll upp handen. "Vi går tyst," viskade hon. Just då kom Mormor Ulla med en mjuk filt.

Det var svalt och skuggigt i ladan. Solstrålar lyste som tunna band mellan brädorna. Bakom en hög med hö hördes ljudet igen. Selma kröp fram på knä. Ture höll andan så länge att hans kinder blev runda.

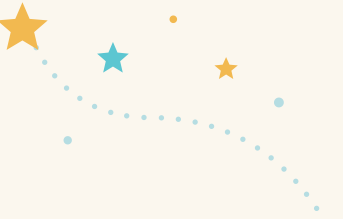

Där låg Morris i ett mjukt bo av hö. Intill henne pep tre pyttesmå kattungar. "En, två, tre!" räknade Ture. Morris såg på Selma med sina gröna ögon och spann lågt. Mormor Ulla log. "Hon behövde en lugn plats för sina små."

Selma lade Mormor Ullas filt runt boet, så att det blev mjukare och varmare. Ture lade sina blommor bredvid, men inte för nära. "Sov gott, små mjauar," viskade han. Morris nosade på blommorna och blundade. Selma kände sig varm i magen.

De satt en stund vid ladans dörr och lyssnade på Morris spinnande. Utanför vajade ängen i vinden. Mormor Ulla delade en liten kanelkaka i tre delar. Ture fick smulor på tröjan och skrattade. Selma lutade sig mot Mormor Ulla.

När kvällen kom hade Morris och kattungarna fått en trygg plats i en korg nära köksfönstret. Selma läste högt ur sin bok medan Ture lyssnade en liten stund. Sedan gäspade han och la huvudet i Mormor Ullas knä. Morris spann, kattungarna pep tyst, och landet blev gyllene i kvällssolen. Det hade varit en dag att spara.

Selma och de små tassavtrycken

Selma och Ture letar efter Mormor Ullas försvunna katt en varm sommarmorgon på landet. Med små tassavtryck, en klok idé och Tures ivriga hjälp hittar de en alldeles särskild hemlighet i ladan.

sagatilldig.se

